

betalas till ett kompletterande pensionssystem i en medlemsstat av en utsänd arbetstagare som är försäkrad i ett sådant system eller för dennes räkning under den tid han eller hon är utsänd till en annan medlemsstat.

Detta direktiv reglerar dock inga andra problem, t.ex. i fråga om kvalifikationsperioder. Med hänsyn till att frågan är så komplex eftersom den berör både socialförsäkrings- och skattefrågor är det viktigt att alla berörda parter får vara med att utarbeta lämpliga lösningar. Kommissionen har därför inrättat ett europeiskt pensionsforum för att medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter, pensionsinstitutionerna och pensionsfonderna tillsammans ska kunna undersöka de främsta hindren och försöka finna de bästa lösningarna. På grundval av resultatet av dessa diskussioner kommer kommissionen, enligt sitt tillkännagivande i handlingsplanen för kompetens och rörlighet av den 13 februari 2002⁽³⁾, att under våren 2002 inleda ett formellt samråd med arbetsmarknadens parter. Detta samråd tar sikte på ytterligare åtgärder för att ge arbetstagare som flyttar till andra länder ökade möjligheter att ta med sig sina kompletterande pensionsrättigheter.

Dessutom ställer beskattningen av kompletterande pensioner ofta till hinder för arbetstagarnas fria rörlighet. Kommissionen offentliggjorde med anledning av detta den 19 april 2001⁽⁴⁾ ett meddelande om avskaffande av skattehinder för tillhandahållande av tjänstepensioner över gränserna. På grundval av detta meddelande har Ekofinrådet förbundit sig att arbeta för att förbättra informationsutbytet om tjänstepensioner mellan medlemsstaterna och att arbeta med frågor som rör dubbel- och nollbeskattning. Ekofinrådet kommer att slutföra detta arbete i slutet av detta år. Kommissionen studerar för närvarande medlemsstaternas skatteregler för tjänstepensioner och kommer att vidta de åtgärder som krävs för att se till att de grundläggande friheterna enligt EG-fördraget iakttas samt hänskjuta frågan till EG-domstolen på grundval av artikel 226 i EG-fördraget. Två mål är redan under behandling i domstolen, målen "Danner" och "Skandia-Ramstedt"⁽⁵⁾. Båda målen kan i hög grad komma att bidra till att undanröja skattehinder om utslagen sker till förmån för skattebetalarna.

(1) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, EGT L 149, 5.7.1971. Förordningen är uppdaterad genom rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 30.1.1997) och senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 av den 5 juni 2001 (EGT L 187, 10.7.2001).

(2) Rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen, EGT L 209, 25.7.1998.

(3) KOM(2002) 72 slutlig.

(4) Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, EGT C 165, 8.6.2001.

(5) Mål C-136/00 och mål C-422/01.

(2002/C 205 E/109)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0231/02

från **Arlindo Cunha (PPE-DE)** till kommissionen

(6 februari 2002)

Ämne: Genomförandet av gemenskapsstödrådet för skogsbruket i Portugal

Då gemenskapsstödrådet för Portugal godkändes meddelade jordbruksministern att regeringen ämnade investera 200 miljarder escudos i skogsbruket. Det framgår emellertid av de uppgifter som jag fått från fackmän inom sektorn att utfallet (avtal om beviljande av stöd mellan stat och stödmottagare) är mycket lägre än vad som man kommit överens om med kommissionen oberoende av om det är fråga om Agro-programmet (åtgärd 3) eller Ruris-planen (beskogning av åkermark). Detta kan leda till att gemenskapsmedel överförs till andra stater efter 2002.

Hurdant är det materiella och ekonomiska utfallet av dessa åtgärder (när det gäller avtal som ingåtts, alltså inte projekt som godkänts)?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 mars 2002)

När det gäller skogsbruket på portugisiska fastlandet beviljar utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) stöd inom ramen för gemenskapsstödramen för Portugal 2000–2006, som medfinansieras av strukturfonderna, till det operativa programmet "Jordbruk och landsbygdsutveckling" (som godkändes av kommissionen den 30 oktober 2000) inom ramen för en åtgärd för hållbar utveckling av skogen. De totala offentliga utgifterna för hela perioden beräknas uppgå till 239,5 miljoner euro varav 119,8 miljoner euro är bidrag från utvecklingssektionen vid EUGFJ.

Enligt de senaste uppgifterna som meddelades vid det tredje mötet i övervakningskommittén för programmet den 22 november 2001 har sedan programmets början åtaganden för offentliga utgifter ingåtts till ett belopp av 30,5 miljoner euro varav 15,6 miljoner euro betalas av utvecklingssektionen vid EUGFJ.

Enligt de finansiella bestämmelserna för strukturfonderna kan åtaganden för de belopp som beviljats programmen ingås fram till och med den 31 december 2006 och utgifterna i samband med dessa kan betalas fram till och med den 31 december 2008. De finansiella påföljderna enligt artikel 31.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽¹⁾ är inte tillämpliga per åtgärd och föreskriver inte i något fall en möjlighet till överföring av medel till förmån för andra medlemsstater. Utvecklingssektionen vid EUGFJ har redan verkställt två löpande betalningar inom ramen för detta program.

För övrigt får Portugal, inom ramen för den plan för landsbygdens utveckling på det portugisiska fastlandet (garantisektionen vid EUGFJ) som godkändes av kommissionen den 22 november 2000, bidrag för en åtgärd kallad "Beskogning av jordbruksmark" till vilken det är avsatt 470 miljoner euro i offentliga medel, varav garantisektionen vid EUGFJ står för 352 miljoner. Fram till och med den 15 oktober 2001 hade kommissionen betalat ut 72,7 miljoner euro till Portugal, vilket i praktiken motsvarar verkställda offentliga utgifter på sammanlagt ungefär 98 miljoner euro.

De finansiella bestämmelserna enligt artikel 39 i kommissionens förordning (EG) nr 1750/1999 av den 23 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden⁽²⁾, är tillämpliga på planen i sin helhet, oberoende av vilka belopp som använts för de enskilda åtgärderna.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999.

⁽²⁾ EGT L 214, 13.8.1999.

(2002/C 205 E/110)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0232/02
från Karla Peijs (PPE-DE) till kommissionen

(31 januari 2002)

Ämne: Frågor som rör mervärdeskatt

Den internationella flyttbranschen, som mest består av små och medelstora företag, har stora problem med att betala mervärdeskatt för internationella flyttningar på lämpligt och lagligt sätt. Flyttfirmorna har inte alltid klart för sig till vilka nationella skattemyndigheter de skall betala in mervärdeskatt. Kostnaderna för att anlita en skatterådgivare står inte i rimlig proportion till de aktuella beloppen. Utöver detta vägrar skatterådgivare normalt sett att samarbeta med flyttbranschen på grund av den delade ansvarsskyldigheten.

Överväger kommissionen att införa ett system där mervärdeskatt av detta slag skulle kunna betalas in till ett centralt organ i Europa, som därefter skulle fördela beloppen korrekt bland de olika medlemsstaterna?